

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/220/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113233979
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113233979.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci navrhovateľa: Slovenská republika zastúpená Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova 2, 829 24 Bratislava, IČO: 30 796 482 proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00166073, o zaplatenie 125,91 Eur takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.
Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 11.10.2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na náhradu škody v sume 125,91 Eur na tom skutkovom základe, že W. W. A. Q.. E. Z. navrhovateľ dňa 12.08.2008 uzatvoril Zmluvu o vykonaní exekúcie číslo ZVE 0/912/0002/2008 /ďalej len zmluva v príslušnom gramatickom tvare/ predmetom ktorej bolo vymáhanie pohľadávok úradu - navrhovateľa z titulu právoplatných a vykonateľných rozhodnutí o uložení pokuty vydaných navrhovateľom, ktoré povinní neuhradili dobrovoľne v určenej lehote splatnosti. Exekútor sa v zmysle uzavretej zmluvy zaviazal, v súlade s ustanoveniami zákona číslo 233/1995 Z.z., vymôcť v prospech navrhovateľa ako oprávneného peňažné pohľadávky priznané exekučným titulom. Predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Dňa 22.03.2011 bol súdny exekútor odvolaný z funkcie súdneho exekútora. Náhradníkom sa stal W. A. Q.. H.. Š. Q., ktorý exekučné konania po súdnom exekútorovi dňa 19.04.2011 prevzal, a ktorý navrhovateľovi doručil oznámenia, že súdny exekútor v dvoch konaniach vymohol vymáhanú pohľadávku, ale vymožené prostriedky navrhovateľovi nepoukázal. Navrhovateľ súdneho exekútora - pôvodne zmluvného exekútora vyzval listom zo dňa 24.09.2012 na úhradu vymoženej pohľadávky, ako aj listom zo dňa 22.10.2012, 15.11.2012. Vo všetkých prípadoch bola zásielka navrhovateľovi vrátená s poznámkou - zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Dňa 21.02.2013 doručil náhradník súdneho exekútora navrhovateľovi oznámenie, že nemohol postupovať podľa § 16 ods. 5 exekučného poriadku, nakoľko nedisponuje finančnými prostriedkami vymoženými odvolaným súdnym exekútorom a zároveň oznámil navrhovateľovi, že dňa 31.03.2012 auditorská spoločnosť ADT, spol. s.r.o. vykonala audit účtovníctva odvolaného súdneho exekútora, v ktorom konštatovala, že audit účtovníctva a exekučných konaní podľa § 16 b/ exekučného poriadku nemohla vykonať v dôsledku obmedzenia rozsahu práce zo strany odvolaného súdneho exekútora. Navrhovateľ mal za to, že odporca v konaní je pasívne vecne legitimovaný s poukazom na § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť, podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 3 zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny

exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na § 9 zák. č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v zmysle § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. má navrhovateľ právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, nakoľko mu činnosťou odvolaného exekútora bola spôsobená škoda v žalovanej sume.

Z vyjadrenia odporcu k žalobnému návrhu navrhovateľa, ktoré odporca súdu doručil dňa 04.02.2014 vyplýva, že odporca žiadal návrh zamietnuť bez ohľadu na právne posúdenie nároku s poukazom na § 584 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť záväzku, ak zákon neustanovuje inak. V tejto súvislosti odporca poukázal na označenie účastníkov konania, z ktorého je zrejmé, že na oboch stranách vystupuje totožný účastník - Slovenská republika, teda je zrejmé, že právo a povinnosť v tomto prípade splynula v jednej osobe. Na tejto skutočnosti nič nemení ani skutočnosť, že ide o totožný subjekt, že Slovenskú republiku na strane navrhovateľa zastupuje Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a na strane odporcu Slovenskú republiku zastupuje Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. V tejto súvislosti odporca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 Co 40/2013 zo dňa 27.06.2013 z obsahu ktorého vyplýva, že štát s názvom Slovenská republika je len jeden. Už z tohto dôvodu odporca mal za to, že nárok navrhovateľa nemôže byť dôvodný, keďže záväzok ako taký zanikol splynutím v zmysle ust. § 587 Občianskeho zákonníka. Odporca ďalej vo svojom vyjadrení poukázal i na tú skutočnosť, že uvedená hmotnoprávna totožnosť Slovenskej republiky má aj procesné následky, nakoľko z definície účastníka konania podľa § 90 O.s.p. síce nie je slovne vylúčené, aby navrhovateľom a odporcom bol totožný subjekt, ale sporové občianske súdne konanie je charakteristické tým, že v jeho rámci dochádza k sporu o právo medzi dvoma procesnými stranami v úlohe vzájomných protistojacich subjektov, ktoré majú protichodné záujmy, a teda v prípade, ak na oboch procesných stranách je ten istý účastník, takéto konanie nemôže mať charakter sporového konania. Teda na oboch procesných stranách v prejednávanej veci vystupuje jediný účastník Slovenská republika, čím nie je splnená dôležitá podmienka sporového konania, a to, aby v ňom vystupovali vzájomne si odporujúce strany sporu. Bez ohľadu na vyššie uvedené námietky odporca mal za to, že ak by sa súd s ich obsahom nestotožnil, návrh navrhovateľa nie je dôvodný a v tejto súvislosti poukázal na existenciu zmluvy o vykonaní exekúcie č. ZVE 0/912/0002/2008 zo dňa 12.08.2008, ktorou boli upravené práva a povinnosti medzi oprávneným Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a exekútorom a navrhovateľ v žalobnom návrhu uvádzal, že exekútor porušil článok IV. zmluvy v tom smere, že vymožené finančné prostriedky neodviedol na účet oprávneného v zmluve dohodnutej lehote, táto povinnosť súdneho exekútora nie je povinnosťou stanovenou právnym predpisom ale povinnosťou zmluvnou. Porušenie takejto povinnosti teda nemôže zakladať vzťah zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ale zakladá len zodpovednosť súdneho exekútora za škodu podľa § 33 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / exekučný poriadok / a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Odporca ďalej namietol, že z predložených listinných dôkazov navrhovateľom v konaní, ako U. Q.. H.. Š. Q. náhradníkom súdneho exekútora Q.. E.. Z. v rámci poskytnutia súčinnosti Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky oznámil, že v prípade exekučného konania vedeného pod sp. zn. 41 EX 40078/2008 pod číslom oprávneného NEX 1/912/1279/2008 jednoznačne môže potvrdiť len výšku úhrad, ktoré povinný vykonal odo dňa 16.11.2009, v prípade dvoch exekučných konaní sp. zn. 41Ex 40090/2008 pod číslom oprávneného NEX 1/912/1299/2008 a sp. zn. 41 E 40059/2008 pod číslom oprávneného NEX 2/912/1330/2008 súdny exekútor Q.. H.. Š. Q. uviedol, že nemá k dispozícii žiadne účtovné podklady a nemôže jednoznačne potvrdiť výšku úhrad, pri záveroch ohľadom jednotlivých úhrad vychádzal len z prehľadu vytvoreného Q.. E.. Z.. Teda odporca mal za to, že nie je bez pochybnosti preukázané, že došlo k uskutočneniu úhrad na účet súdneho exekútora Q.. E.. Z., a teda nie je možné hovoriť o preukázaní vzniku škody uplatnenej v prejednávanej veci. Na záver odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že súdny exekútor v zmysle článku VI. bod 2 zmluvy, mal zmluvnú povinnosť raz štvrtročne zasilať Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou písomnú správu o stave exekučných konaní. Povinnosť predložiť predmetnú správu mal súdny exekútor i v prípade výzvy Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, a to, do 5 pracovných dní. Ak by súdny exekútor porušoval zmluvnú povinnosť v zmysle citovaného článku VI. ods. 2 zmluvy, mal povinnosť Úrad pred ohľad nad zdravotnou starostlivosťou zakročiť a odvrátiť tak vznik škody, resp. mohol zistiť hroziace nebezpečenstvo vzniku škody a jej vzniku zabrániť. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou mal postupovať v zmysle § 415, § 417 Obč. zák.. Vznik škody bol zapríčinený pasívnym postojom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou spočívajúcim v porušení všeobecnej preventívnej povinnosti a všeobecnej zakročovacej povinnosti.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, a to výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15 Er 2174/2008, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 62 Er 1820/2008, exekučných spisov z Exekútorského úradu Q.. H.. Š. Q. - K. za A. Q.. E. Z. sp.zn. EX 40059/08, sp. zn. EX 40078/08, sp.zn. EX 40090/08, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľával a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh a prednesov na pojednávaní.

Súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že súd by mal návrh zamietnuť s poukazom na ustanovenie § 584 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak akýmkoľvek spôsobom splynie právo s povinnosťou (záväzkom) v jednej osobe, zanikne právo i povinnosť (záväzok), ak zákon neustanovuje inak. Svoj právny záver odporca na základe citovaného ustanovenia odôvodňoval tým, že na strane navrhovateľa a odporcu vystupuje jeden a ten istý subjekt Slovenská republika, v dôsledku čoho došlo k splynutiu práva a povinnosti. Súd má za to, že aktívna vecná legitímácia navrhovateľa je odvodená v zmysle zákona č. 581/2004 o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov s poukazom na zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu.

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je právnickou osobou v zmysle ustanovenia §17 ods.1, písmeno a,b zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého zriaďuje sa úrad ako právnická osoba, ktorému sa v oblasti verejnej správy zveruje vykonávanie dohľadu nad verejným zdravotným poistením [§ 1 písm. d) prvý bod], dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti [§ 1 písm. d) druhý bod]. Podľa ustanovenia § 17 ods.2, ods.3 cit. Zákona, sídlom úradu je Bratislava. Úrad sa nezapisuje do obchodného registra. 36). Podľa ustanovenia § 18 ods.1, písmeno a, bod 6. cit. zákona úrad vykonáva dohľad nad verejným zdravotným poistením tým, že vydáva rozhodnutia o pokutách za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom a osobitným predpisom, 39). Podľa ustanovenia § 26 ods.1 a,b,c, zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z.z.) úrad 13) môže uložiť pokutu do výšky 5.000,- Sk poisťencovi za nesplnenie povinností ustanovených v § 22 ods. 2 písm. a) až c) a e) alebo za porušenie ustanovenia § 6 ods. 5; do výšky 10 000 Sk tomu, kto nesplnil oznamovacie povinnosti ustanovené v § 23 a kto nesplnil povinnosti podľa § 6 ods. 1; do výšky 100 000 Sk platiteľovi poisťného za nesplnenie povinností ustanovených v § 24 písm. a) až i). Podľa ustanovenia §26 ods.2 cit. zákona úrad môže uložiť pokutu za každé nesplnenie povinnosti alebo porušenie ustanovenia podľa odseku 1; pri ukladaní pokuty prihliada na závažnosť, čas trvania a dôsledky porušenia povinnosti.

Podľa zákona č. § 2, písmeno a/ zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona sa rozumie verejnými prostriedkami finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy; verejnými prostriedkami sú aj prostriedky Európskej únie a odvody Európskej únie,

Podľa ustanovenia § 3 ods.1, písmeno a/ cit. zákona subjektmi verejnej správy sú právnické osoby zapísané v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu 3) a zaradené vo verejnej správe v súlade s jednotnou metodikou platnou pre Európsku úniu, a to v ústrednej správe. Podľa §3 ods.2 cit. zákona v ústrednej správe sa vykazujú štátne rozpočtové organizácie a štátne príspevkové organizácie, štátne účelové fondy (ďalej len "štátny fond"), Fond národného majetku Slovenskej republiky a Slovenský pozemkový fond. V ústrednej správe sa vykazujú aj verejné vysoké školy 4) a ďalšie subjekty, ktoré sú zapísané a zaradené v registri podľa odseku 1 v ústrednej správe. V územnej samospráve sa vykazujú obce a vyššie územné celky a nimi zriadené rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie, ako aj ďalšie subjekty, ktoré sú zapísané a zaradené v registri podľa odseku 1 v územnej samospráve. Vo fondoch sociálneho poistenia a fondoch zdravotného poistenia sa vykazujú Sociálna poisťovňa 5) a zdravotné poisťovne.

V návrhu označený navrhovateľ odvodil svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní s poukazom na ustanovenie § 7 ods.1, písmeno c/ zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého príjmy štátneho rozpočtu sú poplatky, 10) pokuty a iné sankcie 11) spojené s poplatkom a iné sankcie podľa osobitných predpisov, ak osobitný predpis neustanovuje inak, s poukazom na § 1 ods.1, písmeno a /zákona č. 278/1993 Z.z. o správe

majetku štátu platného a účinného v rozhodnom období, nakoľko tento zákon upravuje správu majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky (ďalej len "majetok štátu") vo verejnoprospešnej a nepodnikateľskej sfére, ktorú vykonáva správca majetku štátu (ďalej len "správca"), a to štátna rozpočtová organizácia a štátna príspevková organizácia, 1). Podľa ustanovenia § 2 ods. 1, 2 zákona č. 278/1993 Z.z. na účely tohto zákona majetkom štátu sú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky. Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a) a b) nemôže nadobúdať majetok do svojho vlastníctva. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1, písmeno a,b,c,d zákona č. 278/1993 Z.z. ak osobitný predpis neustanoví inak, správu pohľadávky Slovenskej republiky (ďalej len "pohľadávka štátu") je povinný vykonávať správca, z činnosti ktorého pohľadávka štátu vznikla, do pôsobnosti ktorého patrí ochrana majetkových záujmov štátu, poškodením ktorých pohľadávka štátu vznikla), ktorý vykonáva správu majetku štátu, s ktorým pohľadávka štátu súvisí, z rozpočtu ktorého je financovaný orgán bez právnej subjektivity, z činnosti ktorého pohľadávka štátu vznikla. Navrhovateľ v návrhu označený má definovanú povinnosť v zmysle ustanovenia § 6 ods. 4 zákona č. 278/1993 Z.z. , podľa ktorého správca pohľadávky štátu je povinný starať sa o to, aby všetky povinnosti dlžníka boli včas a riadne splnené, aby pohľadávka štátu bola včas uplatnená na príslušných orgánoch, a aby rozhodnutia týchto orgánov boli včas vykonané. Ak je dlžník v omeškaní s plnením peňažného dlhu, správca pohľadávky štátu je povinný starať sa o to, aby sa úroky z omeškania alebo poplatok z omeškania 13) riadne a včas uplatnili a vymáhali. Správca pohľadávky štátu nie je povinný uplatniť a vymáhať úroky z omeškania alebo poplatok z omeškania, ak v jednotlivom prípade nepresiahnu sumu 50 eur. Ak pohľadávka štátu vznikla na základe rozhodnutia vydaného podľa osobitného predpisu, 8) úroky z omeškania podľa tohto zákona sa neuplatňujú a nevymáhajú.

Odporcom v konaní je síce taktiež Slovenská republika, zastúpená príslušným orgánom verejnej moci, ktorej právna subjektivita je založená zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 ods. 1, písmeno a/,b/,c/,d/ definuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, bod. 3. zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Súd teda má za to, že k splnutiu práva a záväzku podľa ustanovenia § 584 Občianskeho zákonníka v jednej osobe nemohlo prísť, nakoľko v tomto prípade, tak navrhovateľ ako aj odporca síce rovnako označení vykonávajú svoju právomoc prostredníctvom odlišných právnických osôb, na základe odlišných právnych úpravách, ktoré samostatne upravujú konanie a zastupovanie štátu pri správe majetku štátu a konanie štátu a jeho zastupovanie pri vzniku zodpovednosti štátu v konaniach o náhradu škody pri splnení všetkých atribútov vzniku zodpovednosti štátu za vznik škody.

Podľa § 2 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") je exekútor štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (ďalej len "exekučná činnosť").

Podľa § 5 ods. 1 Exekučného poriadku má exekútor v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa.

Podľa § 5 ods. 2 Exekučného poriadku je vykonávanie exekučnej činnosti výkonom verejnej moci.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku sú trovami exekúcie odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie.

Podľa § 451 ods. 1 OSP kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OSP je bezdôvodným obohatením majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Z listinného dôkazu s označením NEX 2/912/1330/2008 zo dňa 26.08.2008 vyplýva, že Slovenská republika zastúpená Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podala návrh na vykonanie

exekúcie na Exekútorový úrad Q.. E. Z. voči povinnej X. W. na základe rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PP 30/000570/2006 zo dňa 10.07.2006, ktorým bola povinná uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 2.000,- Sk, predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.07.2006 a vykonateľnosť dňa 31.08.2006.

Z obsahu listinného dôkazu pod označením NEX 1/912/1279/2008 zo dňa 26.8.2008, vyplýva, že Slovenská republika zastúpená Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podala návrh na vykonanie exekúcie na A. Ú. Q.. E. Z. B. V. X. D. na základe rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PP 30/000387/2006 zo dňa 17.7.2008, ktorým bola povinná uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 1.000,- Sk, predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.8.2006 a vykonateľnosť 15.9.2006.

Z listinného dôkazu s označením NEX 1/912/1299/2008 zo dňa 26.08.2008 vyplýva, že Slovenská republika zastúpená Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podala návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorový úrad Q.. E. Z. B. V. J. G. na základe rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. PP 30/000530/2006 zo dňa 10.07.2006, ktorým bola povinná uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 1.000,- Sk, predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.07.2006 a vykonateľnosť dňa 28.08.2006.

Z obsahu listinného dôkazu, a to písomného oznámenia Exekútorského úradu v Bratislave súdnym exekútorom Q.. H.. Š. Q.S. zo dňa 07.08.2012 vyplýva, že bolo oznámené Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, že dňa 19.04.2011 ako náhradník súdneho exekútora Q.. E. Z. prevzal jeho exekučnú agendu. Dňa 31.03.2012 vykonala auditorská spoločnosť ADT spol. s.r.o. audit účtovníctva Q.. E. Z., v ktorom konštatovala, že audit účtovníctva a exekučných konaní nemohol byť vykonaný v dôsledku obmedzenia rozsahu jej práce zo strany Q.. E.. Z..

Z listinného dôkazu zo dňa 28.08.2012 adresovaného náhradníkom za súdneho exekútora Q.. E.. Z.Z. je zrejmé, že náhradník súdneho exekútora úradu oznámil, že z exekútorského spisu sp. zn. 41Ex 40059/08 vo veci úradu ako oprávneného proti povinnej X. W. B., Ž. W. A. Q.. E.. Z. vymohol od povinnej celú dlžnú sumu vrátane trov exekúcie vo výške 146,37 Eur, avšak zo spisu nebolo preukázané, či vymožená suma bola Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako oprávnenému poukázaná. Náhradník súdneho exekútora zároveň oznámil, že exekučné konanie preto ukončuje a poverenie na vykonanie exekúcie vracia príslušnému exekučnému súdu.

Z listinného dôkazu zo dňa 28.08.2012 adresovaného náhradníkom za súdneho exekútora Q.. E.. Z. Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je zrejmé, že náhradník súdneho exekútora úradu oznámil, že z exekútorského spisu sp. zn. 41Ex 40078/08 vo veci úradu ako oprávneného proti povinnému X. D. vyplýva, že súdny exekútor Q.. E.. Z. vymohol od povinného celú dlžnú sumu vrátane trov exekúcie vo výške 90,64 Eur, avšak zo spisu nebolo preukázané, či vymožená suma bola Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako oprávnenému poukázaná. Náhradník súdneho exekútora zároveň oznámil, že exekučné konanie preto ukončuje a poverenie na vykonanie exekúcie vracia príslušnému exekučnému súdu.

Z dokumentácie v exekučnom spise sp. zn. 41 EX 40090/8 vo veci povinnej J. G. vyplýva, že súdny exekútor Q.. E.. Z. vymohol od povinnej sumy vo výške 78,29 Eur vrátane trov exekúcie, zo spisu však nebolo zrejmé, či Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bola poukázaná nejaká finančná hotovosť. Náhradník súdneho exekútora zároveň oznámil oprávnenému, že v exekučnom konaní bude pokračovať pre vymoženie zostávajúcej dlžnej sumy (ktorej výška nie je predmetom tohto konania) a z tohto dôvodu bol vyzvaný Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o oznámenie čísla bankového účtu, na ktorý má byť poukázaný zvyšok vymáhaných finančných prostriedkov

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Er 2174/2008 vo veci oprávneného Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou voči povinnému X. W. o vymoženie 2.000,- Sk vyplýva, že Q.. E.. Z. doručil súdu dňa 16.09.2008 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trenčín. Súdom bolo exekútorovi vydané poverenie na vymoženie predmetnej pohľadávky. Z predmetného spisu zároveň vyplýva, že dňa 04.09.2012 náhradník súdneho exekútora vrátil súdu poverenie, v kontexte s týmto spisom bol súdu zapožičaný aj spis z exekútorského úradu sp. zn. EX 40059/08 z obsahu ktorého vyplýva, že exekúovaná suma bola Q.. E.. Z.A. vymožená, ale náhradník Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedol, že zo spisu nie je zrejmé, či vymožená suma bola oprávnenému poukázaná.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 62Er/1820/2008 vo veci Slovenskej republiky zastúpenej Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako oprávneného voči povinnému X. D. o zaplatenie 1.000,- Sk s príslušenstvom mal súd preukázané, že súdny exekútor Q.. H.. Š. Q. vrátil poverenie exekučnému súdu. V nadväznosti na zapožičaný spis Okresného súdu Trenčín bol súdu zapožičaný aj spis vedený exekútorským úradom sp. zn. Ex 40078/8 vo veci povinného X. D.

z obsahu ktorého vyplýva, že Q., E. Z. vymohol od povinného celú dlžnú sumu vrátane trov exekúcie, avšak ako vyplynulo už z vyššie citovaných listinných dôkazov náhradník súdneho exekútora nemohol zistiť, či Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bola vymožená pohľadávka poukázaná.

Z listinného dôkazu, zo dňa 24.09.2012 s označením výzva na úhradu vymoženej pohľadávky adresovanej Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou exekútorovi Q.. E.. Z. B., Ž. Ú. B. Q.. E.. Z., aby vymožené pohľadávky od povinných X. W. vo výške 66,39 Eur s príslušenstvom vo výške 0,96 Eur, vymožené finančné prostriedky od X. D. vo výške 33,19 Eur spolu s príslušenstvom vo výške 0,96 Eur zaslal na účet úradu vo výzve označenom a zároveň vyzval E.. Z., aby finančné prostriedky, ktoré boli čiastočne vymožené od povinnej J. G. v sume 24,41 Eur, ktoré neboli úradu poukázané tieto úradu taktiež na špecifikovaný účet vyplatil.

Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 28.02.2013 vyplýva, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou doručil Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť ako poškodeného o predbežné prerokovanie nároku.

Z obsahu listinného dôkazu zo dňa 06.09.2013 vyplýva, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky oznámilo Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola ministerstvom podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. prerokovaná, pričom jej nebolo vyhovené, nakoľko neboli preukázané všetky tri atribúty vzniku zodpovednosti štátu za škodu uplatnenú Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd má za to, že odporca v konaní nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko súdny exekútor Q.. E. Z. pri plnení povinností exekútora vybočil z rámca plnenia si povinností exekútora upravenej zákonom č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, jeho konanie je treba charakterizovať ako exces, za ktorý odporca nemôže niesť zodpovednosť v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. O výkon verejnej moci nejde pri takzvanom excese, teda tam, kde škodu síce spôsobila osoba inak reprezentujúca štát, ktorá svojim konaním vybočila z rámca plnenia služobných povinností / P. Vojtek, Bekovy Komentáre, Odpovednosť za škodu pri výkone verejnej moci, komentár, 3. vydanie/. Navrhovateľ si svoj nárok na náhradu škody mal uplatniť priamo voči exekútorovi Q.. E. Z. ako subjektu, ktorý sa na úkor navrhovateľa svojim protiprávnym konaním bezdôvodne obohatil. Súdny exekútor svojim konaním porušil aj zmluvné povinnosti definované v zmluve o vykonaní exekúcie č. ZVE0/912/0002/2008 zo dňa 12.8.2008 uzavretej medzi Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a Q.. E.. Z. / ďalej len zmluva v príslušnom gramatickom tvare/. V zmluve bol Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou definovaný v právnom postavení oprávnený a Q.. E. Z.A. ako exekútor. V zmysel článku II. zmluvy predmetom zmluvy bolo vymáhanie pohľadávok úradu z titulu právoplatných a vykonateľných rozhodnutí o uložení pokuty vydaných úradom, ktoré povinný neuhradil dobrovoľne v určenej lehote splatnosti a ďalších pohľadávok úradu. Exekútor sa zaviazal v súlade s ustanovením zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov vymôcť v prospech oprávneného peňažné pohľadávky priznané exekučným titulom, a to na základe predloženého návrhu na vykonanie exekúcie podpísaného štatutárnym zástupcom oprávneného. Podľa článku IV. zmluvy Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako oprávnený súhlasil s vyplatením vymoženej pohľadávky alebo jej časti spolu s príslušenstvom na účet exekútora číslo XXXXXXXXXX/XXXX B. B. W., a.s. alebo v hotovosti do pokladne exekútora. Exekútor v zmysel článku IV. bod 2 sa zaviazal poukázať vymožené peňažné prostriedky, či už v plnej výške pohľadávky alebo jej časti aj s príslušenstvom, ak bolo predmetom vymáhania na účet oprávneného v lehote najneskôr do troch pracovných dní od ich pripísania na účet exekútora alebo ich prijatia v hotovosti do pokladne. Exekútor bol oprávnený pri čiastočnom vymožení pohľadávky ponechať si z tohto výťažku odmenu najviac vo výške určenej podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z.z.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na obsah nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II.ÚS 165/2012-45 zo dňa 13.2.2013, podľa ktorého nárok na náhradu škody môže byť v občianskom súdnom konaní uplatnený až vtedy, ak navrhovateľ nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal, a je povinný ho vydať. Pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Navrhovateľ nárok na náhradu škody od štátu by mohol úspešne uplatniť iba vtedy, ak by preukázal, že sa bezúspešne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Aktívnu legitimáciu na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. má ten, komu vzniklo právo na náhradu škody, teda ten, u koho sú splnené

všetky predpoklady zodpovednosti štátu za škodu vrátane základného predpokladu tejto zodpovednosti, a to vzniku samotnej škody.

Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. Kým navrhovateľ má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola ním zavinená), nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona 514/2003 Z.z., a to existencia samotnej škody (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cz 110/84 zo 16. apríla 1985, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 199/2005 z 31. mája 2006).

Skutočnou škodou v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného (spočíva v zmenšení jeho majetkového stavu oproti stavu pred škodovou udalosťou) a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Skutočnou škodou je aj ujma spočívajúca v neuspokojenej pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi, ktorej náhradu požaduje od štátu ako subjektu zodpovedného za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci. Táto škoda však nevzniká už v okamihu splatnosti pohľadávky, resp. omeškania dlžníka, ale až okamihom, keď sa právo veriteľa na plnenie proti dlžníkovi stalo fakticky nevykonalným (nález Ústavného súdu SR z 13. februára 2013, č. k. II. ÚS 165/2012-45)

Keďže súdny exekútor nevydal navrhovateľovi vymožené peňažné prostriedky od povinných, ktorých vymoženie mal súd preukázané z pripojených exekučných spisov, mal sa navrhovateľ domáhať ich vydania priamo od exekútora.

Je nepochybné, že súdny exekútor s finančnými prostriedkami získanými v rámci exekučného konania od povinných na základe vykonateľných exekučných titulov (právoplatných rozhodnutí Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou), ktoré boli pripísané na jeho účet v zmysle uzavretej zmluvy citovanej súdom vyššie nedôvodne nakladal, keďže sa na účte exekútorského úradu nenachádzajú, čo mal súd potvrdené z obsahu správy náhradníka za súdneho exekútora. Je predpoklad, že Q.. E.. Z. aj v súčasnosti disponuje s finančnými prostriedkami, ktoré vymohol v exekučných konaniach vedených voči povinným na základe vykonateľných exekučných titulov, nakoľko tak ako súd uviedol vyššie, sa tieto finančné prostriedky na účte exekútorského úradu nenachádzajú. Q.. E.. Z. mohol s finančnými prostriedkami disponovať len v rozsahu zákonných a zmluvne dohodnutých oprávnení a povinností. Charakter verejnoprávneho vzťahu medzi súdnym exekútorom vykonávajúcim exekučnú činnosť a oprávneným ako účastníkom exekučného konania môže vzniknúť len pri exekučnej činnosti vykonávanej v súlade so zákonom, a nie pri exekučnej činnosti vykonávanej na základe zavádzajúceho, ba až klamlivého konania, ktorá bola protizákonná a neoprávnená, a to s odkazom na nález sp. zn. III. ÚS 207/2010. Pokiaľ ide o postavenie súdneho exekútora vo vzťahu už k splneniu si povinnosti, prevažuje aspekt jeho postavenia ako osoby vykonávajúcej slobodné povolanie, ktorá má ekonomický záujem na priebehu a výsledku exekučného konania a ktorej majetkové práva môžu byť rozhodovaním orgánov verejnej moci dotknuté (II. ÚS 4/2012). Súdny exekútor vykonáva súdno-exekútorskú činnosť ako slobodné povolanie (obdobne I. ÚS 199/07, III. ÚS 26/08), a teda aj ako podnikateľskú činnosť na účely tvorby zisku (IV. ÚS 236/08). Súdnemu exekútorovi, ak by súd návrhu vyhovel, by poskytol široký priestor na potenciálne zneužívanie svojho postavenia s vedomím, že zodpovednosť za jeho bezdôvodné obohatenie prevezme štát, a to vo forme zodpovednosti za škodu.

Súd o náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením, §142 ods.1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní, avšak úspešný odporca si v konaní náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal neuplatnil, nakoľko mu trovy konania v súvislosti s prejednávanou vecou nevznikli. Preto súd rozhodol tak, že nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.s.p./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože

nevykonali navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods.2 O.s.p./